

[Bertel Dahlgaard.]

drig har taget afstand fra. Jeg tror ikke, det vil være formålstjenligt, at den højtærede minister søger at fastslå en enighed på dette område mellem ham og mig, som ikke eksisterer. Jeg siger det af venlighed for at forebygge, at den højtærede minister skal få for store skuffelser i fremtiden.

Der var nogle bemærkninger i den højtærede ministers udtalelser, som virkelig kunne tydes, som om han søger at lægge en politik tilrette, hvorefter tingene gennemføres stykkevis, uden at man forinden har klaret sig, hvad der er målet for en kommende ordning. Det er noget, man kan gøre på et specielt område, således med hensyn til anskaffelsen af disse flyvemaskiner, hvorom alle vel må indrømme, at de under alle omstændigheder vil indgå i en kommende ordning, men så snart vi går over på andre områder, f. eks. områder som vedrører hæren, ligger forholdet jo helt anderledes. Og derfor gentager jeg: den højtærede minister skal ikke regne med tilslutning fra os til, at man, hvad disse spørgsmål angår, kan tage skridt for skridt, uden at man på forhånd ved, hvor skridtene fører hen.

Dernæst vil jeg gerne endnu en gang understrege, at det ligger vort parti ganske overordentligt på sinde, at den højtærede minister rejser til forhandlingerne om brigaden i tyskland med den opfattelse, at han har den danske befolkning bag sig, når han siger til englænderne, at alle forhold, ikke blot de økonomiske, men landets hele stilling i den kommende tid må føre til, at den danske brigade må sendes hjem til foråret. Vi mener, det under hensyn til vort lands hele stilling i denne vanskelige tid er et overordentlig alvorligt problem, og jeg tror, at den omstændighed, at der alene fra det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft er kommet et spagfærdigt pip imod de synspunkter, jeg har fremsat, ikke kan lade tvivl tilbage hos ministeren om, hvordan stemningen i så henseende er indenfor den danske befolkning.

Endelig skal jeg iøvrigt blot endnu sige, at jeg er ganske enig med den højtærede minister i nogle af de udtalelser, han fremsatte overfor det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft. Det er jo nemlig det, der kendetegner det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts deltagelse i militærdiskussioner, at han altid taler, som om opbygningen af en storstilet militærordning som den, det ærede medlem og hans parti er tilhænger af, alene er spørgsmål om en viljesakt, og giver udtryk for, at man herigennem vil skabe en

sikkerhed for landet, som andre, der ikke er enig med ham, modarbejder. Det ærede medlem henviser tillige i sin argumentation altid til de øjeblikkelige dystre forhold i verden og den store ængstelse, som forholdene ude i verden må fremkalde, men derimod aldrig til det — som den højtærede minister også var inde på —, at som enhver ved, kan en sådan militærordning her i landet overhovedet ikke opbygges på mindre end skal vi sige mellem 6 og 10 år, og den vil derfor overhovedet ikke have nogen betydning i relation til den internationale militære situation, som foreligger i dag og vil foreligge i den nærmest kommende tid.

Alfred Jensen: Det er ved at blive en vane, at en minister, når der stilles saglige spørgsmål til ham, undlader at besvare dem og i stedet for kaster sig over de medlemmer, som har været så formastelige at rejse saglige spørgsmål og ønsker et sagligt svar. Dette er også tilfældet i dag. Jeg har rejst en del spørgsmål angående udgifterne. I stedet for at svare på disse spørgsmål anstiller ministeren en række betragtninger over mit selvstændighedsforhold, og han fik naturligvis følge af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft.

Der er ikke noget nyt i, at man insinuerer overfor os, at vi handler efter ordre. Jeg noterer blot i denne forbindelse, at man under besættelsen, da vi fra frihedsrådets side forhandlede med politikerne, overfor os gav udtryk for, at man nu måtte erkende, at kommunisterne selv kunne lave deres politik og selv kunne finansiere deres virksomhed. Som det var under besættelsen, således er det også nu. De standpunkter, jeg har givet udtryk for her, er synspunkter, jeg har fremsat lige fra første færd, før informationsbureauet i Bukarest blev startet. Mine bekymringer angående anskaffelser har jeg — således som jeg henviste til, da jeg første gang havde ordet — udtrykt i nøje samklang med, hvad vor ordfører, det tidligere ærede medlem Svend Nielsen, sagde ved behandlingen af forslag af denne karakter, ved behandlingen af forslaget om forsvarskommissionen o. s. v. Altså, der er overhovedet ikke noget nyt i de betragtninger, jeg her har fremsat, og der er intet, der tyder på, at vor opfattelse eller vor optræden skyldes pålæg fra anden side.

Ministeren talte noget om vore oprustningsudgifter, de var ikke nær så store som de beløb, Sovjetunionen ofrede. Jeg mener nu ikke, man kan drage nogen sammenligning mellem Danmark og Sovjet-